

Sygn. akt III S 117/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Teresa Kołeczko – Waclawik

Sędziowie SO Andrzej Dyrda

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy
ze skargi T. K.

przy udziale Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zabrze Z. R.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu egzekucyjnym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie wszczętej przeciwko dłużnikowi T. K. o świadczenie pieniężne prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zabrze Z. R. pod sygn. akt Km 4642/11

postanawia:

oddalić skargę.

SSR (del.) Roman Troll SSO Teresa Kołeczko – Waclawik SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III S 117/15

UZASADNIENIE

Skarżący T. K. złożył skargę na naruszenie praw strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki wnosząc:

- a. o stwierdzenie, że w postępowaniu egzekucyjnym wszczętym przeciwko niemu a prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zabrze Z. R. pod sygn. akt Km 4642/11 nastąpiła przewlekłość,
- b. o przyznanie na jego rzecz od Komornika kwoty 20 000 zł,
- c. oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że wniosek o wszczęcie egzekucji wpłynął 22 listopada 2011 roku, a on jako dłużnik dowiedział się o tym postępowaniu dopiero w maju 2015 roku i dlatego musiał zapłacić znaczną kwotę odsetek - większą od tej, która była wymagalna w 2011 roku.

W odpowiedzi na skargę Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Zabrze Z. R. wniósł o jej oddalenie.

Skarb Państwa – Prezes Sądu Rejonowego w Zabrze nie zgłosił udziału w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskiem o wszczęcie egzekucji, który wpłynął do komornika 22 listopada 2011 roku, wierzyciel wszczął postępowanie egzekucyjne także przeciwko skarżącemu. Do tego wniosku dołączono tytuł wykonawczy. Komornik

22 listopada 2011 roku sporządził zawiadomienia o wszczęciu egzekucji skierowane do dłużników, przy czym w aktach brak jest zwrotnego potwierdzenia odbioru tego zawiadomienia przez skarżącego, a na samym zawiadomieniu widnieje - pod jego treścią - data 21 maja 2015 roku oraz podpis skarżącego. Druga z dłużników podpisała swoje zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z datą 14 grudnia 2011 roku; tego samego dnia komornik przeprowadził z nią wywiad i ustalił, że skarżący jest zameldowany w Z., ale przebywa tam sporadycznie, zaś pracuje w Wojewódzkim Pogotowiu (...) w K.. Dłużniczka zobowiązała się do spłat po 200 zł miesięcznie, a 15 grudnia 2011 roku wpłynęła do komornika informacja z Urzędu Miejskiego w Z. o miejscu zameldowania skarżącego, w którym wskazano, że aktualne jest w Z..

Od stycznia 2012 roku do grudnia 2014 roku wpływały comiesięczne wpłaty w wysokości po 400 zł, przy czym wpłaty takie nie wpłynęły w lutym 2013 roku, we wrześniu 2013 roku, od stycznia do marca 2014 roku, a także w maju, lipcu i listopadzie 2014 roku. Jednocześnie z dołączonych do akt wydruków wpływu na rachunek komornika wynika, że w kwietniu i maju 2012 roku wpłaty po 400 zł uregulował skarżący. Z karty rozliczeniowej wynika, że w listopadzie i grudniu 2012 roku, a także w marcu, czerwcu i grudniu 2013 roku oraz w kwietniu 2014 roku wpłat po 400 zł dokonano również z konta skarżącego.

W marcu 2015 roku komornik zajął wierzytelność drugiego z dłużników, a w kwietniu 2015 roku (wpływ 7 maja 2015 roku) zajął wynagrodzenie za pracę skarżącego, przy czym nie odebrał on zawiadomienia o tym – doręczono je w trybie zastępczym (art. 138 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.). Jednocześnie w maju 2015 roku komornik zajął wierzytelności skarżącego, także w tym wypadku informację dla skarżącego doręczono w trybie zastępczym, albowiem nie odebrał kierowanej do niego przesyłki. Skarżący 21 maja 2015 roku złożył u komornika wniosek o zwrot kwoty 2000 zł zajętej wierzytelności i rozłożenie pozostałej do zapłaty kwoty na raty wskazując, że ma trudną sytuację materialną. Tego samego dnia komornik zawiesił zajęcia wierzytelności i zajęcie wynagrodzenia skarżącego. Skarżący stawiał się u komornika 27 maja 2015 roku celem zrobienia fotokopii akt, a 1 czerwca 2015 roku dokonał ich kserokopii, zaś 28 maja 2015 roku wpłynął wniosek skarżącego o przesłanie karty rozliczeniowej - 2 czerwca 2015 roku komornik wydał mu zaświadczenie o wyegzekwowanych kwotach, ale skarżący go nie odebrał, gdyż wtedy stawiał się w kancelarii i oświadczył, że tej przesyłki nie potrzebuje. Tego samego dnia, w trakcie pobytu w kancelarii komornika, skarżący oświadczył, że uregulował całą należność bezpośrednio u wierzyciela.

Wniosek wierzyciela o umorzenie postępowania wpłynął 8 czerwca 2015 roku, a 10 czerwca 2015 roku komornik cofnął zajęcia zwracając się jednak do wierzyciela o podanie daty i wysokości kwoty uiszczonej przez skarżącego bezpośrednio wierzycielowi w terminie siedmiu dni. Informacja ta została podana 19 czerwca 2015 roku - pismo wpłynęło 25 czerwca 2015 roku. Akta w tym czasie znajdowały się poza siedzibą komornika, albowiem skarżący złożył wniosek o objęcie sprawy nadzorem i skargę na przewlekłość postępowania. Po zwrocie akt 21 lipca 2015 roku komornik umorzył postępowanie egzekucyjne i rozliczył koszty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.) dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość podjętych czynności (...), uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawichości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania. Jednocześnie ocenie pod kątem przewlekłości podlegają zarzuty skarżącego odnoszące się do przebiegu całego postępowania od chwili jego wszczęcia do prawomocnego zakończenia (por. uchwałę Sądu Najwyższego z 28 marca 2013 roku, sygn. akt III SPZP 1/13, opublik. w OSNP z 2013 roku, nr 23-24, poz. 292). Dotyczy to także postępowania egzekucyjnego.

Oceniając, czy doszło do przewlekłości postępowania należy w pierwszej kolejności wziąć pod uwagę czas trwania całego postępowania, które w sprawie egzekucyjnej rozpoczęto w końcu 2011 roku i do grudnia 2014 roku regulowane

były w ratach świadczenia pieniężne zarówno przez skarżącego, jak i przez drugą dłużniczkę. W tym zakresie nie doszło do żadnego opóźnienia, a komornik realizował tytuł wykonawczy pobierając świadczenia pieniężne w ratach praktycznie co miesiąc z niewielkimi wyjątkami. Dodać należy, że pierwsza wpłata od skarżącego miała miejsce 19 kwietnia 2012 roku - musiał więc on wiedzieć o oprowadzonej egzekucji. Z dokonywanych wpłat przez skarżącego wynika także, że akceptował sposób jej prowadzenia z uwagi na umożliwienie ratalnej spłaty zobowiązania.

Dlatego też, zdaniem Sądu Okręgowego, nie doszło do zaistnienia przesłanek przewlekłości postępowania. Trzeba bowiem wskazać, że komornik egzekwował świadczenie na skutek porozumienia z dłużniczką, przy czym część rat spłacił skarżący – musiał więc wiedzieć o toczącym się postępowaniu i ciężącym na nim zobowiązaniu, które wynika z tytułu wykonawczego, którego nie kwestionował. W tym zakresie sam brak wysłania skarżącemu zawiadomienia o wszczęciu egzekucji w związku z ustaleniem przez komornika, że sporadycznie przebywa pod adresem w Z., brakiem jego innego adresu zamieszkania i realizowaniem przez obydwójce dłużników porozumienia w sprawie ratalnej spłaty zobowiązania praktycznie do końca 2014 roku nie może stanowić przesłanki do oceny, że doszło do przewlekłości postępowania. Zwrócić też należy uwagę na niekonsekwencję w działaniach skarżącego, który w maju 2015 roku zwracał się do komornika o rozłożenie pozostałej do uregulowania należności na raty, ale ostatecznie spłacił ją jednorazowo bezpośrednio wierzycielowi.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, skargę jako niezasadną należało oddalić.

SSR (del.) Roman Troll SSO Teresa Kołeczko – Waclawik SSO Andrzej Dyrda